

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 10

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	25.10.2019. 10:03:19	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/76	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-3	spis	0

ii broj: UsII-299/19-7

d2351341

U I N

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, te sudskog savjetnika Vlatke Petak Vučetić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa po punomoći Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Gudinci, Stjepana Radića 4, Gudinci, koje zastupa odvjetnica iz Rijeke, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 10. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/129, urbroj: 376-05-3-19-15 od 24. travnja 2019.
- II. Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d. Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, OIB: 81793146560 da zainteresiranoj osobi Općini Gudinci, Stjepana Radića 4, Gudinci, OIB: 15032925247 u roku od 15 dana plati troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.
- III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem pod točkom I. utvrđeno je da je Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, (dalje: HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama Općine Gudinci navedenim u Odluci o mreži nerazvrstanih cesta na području Općine Gudinci, popisu nerazvrstanih cesta na području Općine, Odluci o nerazvrstanim cestama na području Općine Gudinci i potvrdi Općine Gudinci o nerazvrstanim cestama koje su sastavni dio ovog rješenja koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Gudinci i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 14/2018 (dalje: Elaborat) i koji koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Točkom II. navedenog rješenja određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničke komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u elaboratu. Točkom III. izreke rješenja utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnine iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojima se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta uz primjenu iznosa naknade i način

obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Gudinci ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I. ovog rješenja od 19. siječnja 2018. Točkom V. obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametra iz ovog rješenja, te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Gudinci. Točkom VI. obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini Gudinci naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena, a točkom VIII. izreke obvezuje se Općina Gudinci omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništenje rješenja tuženice.

Tužitelj u tužbi tvrdi da je nadležnost HAKOM-a propisano odredbom članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 74/14. i 72/17., dalje u tekstu: ZEK) i da se ne može prenijeti na stranke u postupku što je HAKOM u pobijanom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika koja propisuje da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., dalje: ZUP) te predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti rješenje tužene Agencije.

Tužena Agencija u odgovoru na tužbu ističe da nije prenijela svoje nadležnosti donošenja odluke o visini naknade za pravo puta tužitelja. Ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držala shvaćanja zauzetih u niz presuda Visokog upravnog suda. Navodi da je infrastrukturi operator utvrđen na temelju izjave tužitelja broj: 527/2018 od 5. veljače 2018. o korištenju EKI tri godine bez sudskog spora s vlasnikom nekretnina na administrativnom području Općine i izvoda iz poslovne knjige od 5. veljače 2018. da se EKI nalazi u poslovnim knjigama tužitelja da je sastavni dio bilance temeljnog kapitala. Nadalje, količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) je utvrđena u elaboratu o pravu puta broj: 2/19 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1 iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisani su člancima 6. i 7. stavcima 1., 2. 3. i 4. Pravilnika kako je navedeno u osporavanom rješenju. Dakle, svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta su utvrđeni u postupku i navedeni u osporavanom rješenju zbog čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. S obzirom na navedeno predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba Općina Gudinci u odgovoru na tužbu ističe da tužitelj pogrešno smatra da je tuženik na tužitelja kao infrastrukturnog operatora prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta poziva se na zakon citira odredbe Pravilnika te tvrdi da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni odredbama Pravilnika. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti ujedno zahtjeva naknadu troškova za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kn.

U dokaznom postupku Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (članak 33. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje u tekstu: ZUS).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmetno rješenje je tuženica donijela na zahtjev Općine Gudinci za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine kao i da se utvrdi visina naknade prava puta za istu.

Odredba članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a propisuje nadležnost tuženice za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Člankom 29. ZEK-a u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavak 1. tog Zakona plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuje se Pravilnikom koje donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. tog članka naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta, koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavak 5. tog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnine ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

Prema ocjeni ovoga Suda, tuženica donošenjem rješenja kojim je odredila parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta nije povrijedila pravilo o stvarnoj nadležnosti i nije prenijela nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku. Stoga je neosnovan tužiteljev prigovor povrede odredbe članka 12. ZEK-a, u vezi s člankom 17. stavkom 1. i 2. ZUP-a.

Zainteresirana osoba se u svom zahtjevu pozvala na odredbu članka 28. stavak 6. ZEK-a prema kojem upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine pred tuženikom može pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a kao i utvrđivanje količine i vrste ove infrastrukture te visinu naknade za pravo puta za tu EKI.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne već je za tužitelja sporno može li tuženica utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupila protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovoga Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenjujući provedeni upravni postupak, s obzirom na prirodu predmetne upravne stvari, ovaj Sud je ocijenio da tuženica nije povrijedila pravila o stvarnoj nadležnosti već je suprotno stavu tužitelja u okviru svoje zakonske ovlasti, izrekom osporavanog rješenja pravilno riješila ovu upravnu stvar jer su u izreci rješenja dani jasni i određeni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika.

Prema navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koje se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje EKI. Tužitelj nesporno raspolaze s podacima o površinama zemljišta potrebnim za

pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI za koje je dužan plaćati naknadu, a koji su unesene u Elaborat koji je sam izradio. Elaborat je sastavni dio osporavanog rješenja. Odredba članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Prema tome pobijano rješenje sadrži nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat, koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu.

Prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturi operator i godišnja naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojima upravlja ili su u vlasništvu općine sadržaj izreke osporavanog rješenja ima sve elemente na temelju kojih se može utvrditi visina naknade. Stoga nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a kao ni odredbe članka 17. stavka 1. i 2. ZUP-a.

Uz sve navedeno dodaje se da je na sjednici svih sudaca ovog Suda održanoj 17. rujna 2019. donesen Zaključak prema kojem u primjeni članka 27. i 28. ZEK-a HAKOM može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

Slijedom svega navedenog na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u izreci ove presude i odbijen je tužbeni zahtjev.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a jer se vrijednost predmeta upravnog spora smatra se neprocjenjivom.

Zainteresiranoj osobi priznat je trošak sastavljanja odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25% što prema Tarifnom broju 23. točka 1. u vezi s Tarifnim brojem 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 42/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) ukupno iznosi zatraženih 3.125,00 kn.

Odluka o objavi presude u Narodnim novinama temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 10. listopada 2019.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenik

